

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende: „Udkast til Lov angaaende Eftergivelse af en Gjæld, som Sæby Kjøbstads Commune- og Havnekasse skylder til Statskassen.“

Med den derpaa foretagne Valghandling afgaves der ialt 71 Stemmesedler; men deraf var 1 blank og 1 ugyldig, fordi der paa den fandtes Navnet Larsen uden nærmere Betegnelse. Der var altsaa 69 gyldige Stemmesedler, og det afgjørende Fleertal var saaledes 35. Valgte bleve: Spønnef med 69, Bogelius med 68, N. Nielsen med 66, Faaborg med 63 og S. Kæe med 57 Stemmer. (Ernst havde 12 Stemmer.)

Efter Dagsordenen foretoges derpaa:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende: „Udkast til Lov angaaende Godtgjørelse for de i Aarene 1863—65 præstereede militære Fribefordringer.“

Efterat Stemmesedlerne vare indsamlede, bemærkede

Formanden: Der er indsamlet 75 Stemmesedler, men for at fremme Forhandlingerne skal jeg anmode et Par af de ærede Secretairer om at optælle dem, medens vi gaae til den følgende Sags Forhandling.

Man gik altsaa til den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af „Forslag til Lov om de geistlige Embedsmænds Lønning.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1117 ff.)

S. A. Hansen: Med dette Lovforslags Indbringelse gjorde jeg allerede opmærksom paa, at det er affattet saaledes, som Fleertallet af det Udvalg, der var nedsat i forrige Ses-

sion, havde indstillet det til Thinget. Denne Indstilling var da ledsaget med en udførlig Betænkning fra Udvalget, hvortil jeg paa Sagens nuværende Standpunkt troer at kunne henvise.

Kirke- og Underviisningsministe-

ren: Dengang det udførlige Lovforslag om Geistlighedens Lønning blev forelagt af den daværende Kirkeminister Monrad, var det ledsaget af en Betragtningssmaade, som gik heelt igjennem, nemlig at der skulde bevares en Hjemmeindtægt for de enkelte Embeder. Og hvordan man end vil bømme om den Maade, hvorpaa denne Hjemmeindtægt søgtes tilveiebragt, og hvad man vilde fastholde som saadan eller ikke, skjønnede jeg bestandig ikke rettere, end at der er et Hovedpunkt, som man inaa fastholde, naar man vil skride til at give en Lønningslov for Geistligheden i det Hele. Der er et Hovedpunkt, som man paa ingen Maade kan opgive. Thi der kan være anvendt saamegen Flid og Talent, som det visseelig lader sig erkjende, at der er anvendt i en Række af Aar, paa Bearbejdelsen af et saadant Lovforslag og paa at imødekomme og forekomme de beregnelige og forudsæelige Tilfælde, saa maa det dog alligevel erkjendes, at det er en ganske egen Sag og næsten en uoverkommelig og umulig Sag, saaledes at ordne Lønningen for et Antal af over 1000 Embedsmænd, der ere nogenlunde jevnstides og eens virkende og deri ligestillede, at ikke Meget skulde forstyrres og Meget vise sig som Hindring, naar det kommer til Udførelse i saa Henseende, hvis det skal gaae efter forud opstillede, det være sig nu saa eller mange, almindelige Regler. Forholdet er, forekommer det mig, et ganske andet end en Lønningslov, der f. Ex. angaaer samtlige Underdommere i Landet, thi de ere ikke saamange, eller med en Lønningslov, der angaaer samtlige Krigere tillands og tilvands; de kunne vel være saamange, men de ere deelte i mange Classer og baade maae og kunne saaledes blive særstilt behandlede; men her er — naar jeg